

Dr. Kelemen Béla beiktatása.

(Saját tudósítónktól.) Szombaton délelőtt tartott rendkívüli közgyűlésen beiktatta hivatalába a törvényhatósági bizottság dr. Kelemen Béla főispánt. Az ünnepélyes aktust megelőzően megleghangu és lelkes egyhangúsággal meghozott határozattal elbucsuztatta a közgyűlés dr. Cicatricis Lajost. A beiktatás emelkedett hangulatban folyt le. A közgyűlési terem zsufolásig megtelt, a nagyon népes karzatokon nagyobbreszt urhölgyek foglaltak helyet. Féltkor kezdődött a törvényhatósági bizottság tagjainak gyülekezése a városházán. A megállapított program szerint ugyanis háromnegyed tíz órakor testületileg vonultak föl a rókusi templomba, ahol ünnepi misével kezdődött a beiktatás.

Az ünnepi misén megjelentek a katonaság képviselői, a városi tisztikar, az állami hivatalok kiküldöttei és vezetői, a városi és megyei notabilitások.

Pontban tíz órakor kezdődött az ünnepi szent mise, amelyet Várhelyi József prépost-kanonok távollétében Breizach Béla rókusi plébános celebrált fényes papi segédlettel. Az orgonánál Zámbo Károly ült. Szántóné Ladányi Mariska énekkel működött közre a misén, amely háromnegyed 11 óráig tartott. A templomból ugyancsak testületileg vonult föl a törvényhatósági bizottság és a megjelent közönség a városházára, amelynek közgyűlési terme 11 órára már zsufolásig megtelt. Megtettek ekkorára a karzatok is, amelyekre csak jegyekkel lehetett följutni.

A közgyűlési teremben az első padsorok előtt elhelyezett székeken foglalt helyet a többi között Perneczky Lajos altábornagy, kerületi parancsnok, Nagel és Németh ezredek kíséretében. A hátsó sorokban ott állt a város tisztikara s néhány előkelőbb szegedi polgár, akiknek a karzatokon már nem jutott hely.

A polgármester Szeged mellőzéséről, aspirációiról és jövődö terveiről.

Végre lecsillapul a zaj s a polgármester újból megnyitja a közgyűlést, majd a főispánhoz fordulva elmondja nagy tetszéssel kísért következő beszédét:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

A főispáni beiktatások pazar fénye és rideg szertartásossága hiányzik e mai ünnepélyünkről, — távol van a szívekből a feszélyezettség érzése is, — családias, meleg érzelm járja át e teremben a lelkeket, mert méltóságod, mint e város szülötte és kipróbált hű fia, vezérlő állásban ismét idejött közénk.

A törvény az ellenőrzés céljából állítja a főispánt a törvényhatóság élére; mi méltóságodban nemesak a hideg ellenőrt, de a megértő és segítő legfőbb munkatársat reméljük megtalálni.

(Mert sok és nehéz munkát igényel e város országos fontosságú hivatásának érvényre juttatása. És bennünket céljaink elérésében nem támogat országos, nagynevű és nagy befolyású pártfogó, hanem csak a mi igazságunk, — de ezt a hivatása magaslátán álló mindenkor magyar kormányznak el kell ismernie, — és ez a mi kiáltó nagy igazságunk abban áll, hogy az ország fővárosát kivéve nincsen e hazában másik város, amelynek falai között annyi szintiszta magyar ember

Az installáló közgyűlést dr. Somogyi Szilveszter polgármester nyitotta meg.

— A mai közgyűlés első tárgya — mondotta — a távozott főispánnak, dr. Cicatricis Lajos urnak a város közönségéhez intézett búcsulevele. Fölkérem a főjegyző urat, hogy ismertesse ezt a tárgyat.

Taschler Endre főjegyző ismerteti ezután a Tisza-kormány lemondásával a szegedi főispánságban történt változást. — Dr. Cicatricis Lajos főispánt (éljenzés) — mondja — saját kérelmére nyugalomba helyezte a király és helyébe dr. Kelemen Béla volt országgyűlési képviselőt (éljenzés, taps) Csongrád-vármegye és Szeged főispánjává kinevezte. Az eltávozó főispán búcsulevelet intézett a város közönségéhez. Bemutatja ezt a búcsulevelet és ezzel kapcsolatosan a tanács javaslatát, amelyeket már részletesen ismertettünk.

A közgyűlés a javaslatához egyhangulag hozzájárult. E szerint a volt főispántól érdemeinek jegyzőkönyvi megörökítésével és azal veszt búcsut a város, hogy a közgyűlés mai határozatáról értesíti.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester: Most következik mai rendkívüli közgyűlésünk legfontosabb tárgya, a főispáni installáció. Ófelsége a király a magyar kormány bizalmából dr. Kelemen Bélát (éljen, éljen!) nevezte ki Szeged főispánjává. Kérem a főjegyző urat, ismertesse az erről szóló belügyminiszteri leiratot.

Ennek megtörténte után javasolja, a közgyűlés küldjön egy bizottságot a főispánért. A bizottság elnökeül dr. Kószó Istvánt, tagjaiul dr. Becsey Károlyt, dr. Ballassa Ármint, Bokor Adolfot, Korom Mihályt, Nyári Györgyöt, Papp Istvánt, Peták Józsefet, Schäffer Mártont és Weiner Miksát ajánlja.

A közgyűlés ehhez hozzá is járul, mire a bizottság visszatérteig a polgármester a közgyűlést fölfüggeszti.

Pár perc múlva visszatér a bizottság, most már a főispánnal. Elöl három díszruhás városi hajdu. Hatalmas tapsvihar fogadja a belépő főispánt. A taps és éljenzés percekig tart.

Élne együtt, mint a mi városunkban, amelynek lakossága az utánunk következő legnagyobb várost egy egész nagy város lakosságával mulja fölül. És ennek a városnak a lakossága száz százalékban magyar. Itt a lakosság vagyonsodása tiszta magyar erőt növel, a kulturának itt minden szikrája magyar elmét művel és magyar szívbe száll. Magyarországot és a szintiszta magyarságot emeli, aki e várost pártolja és támogatja. Ezt kell megtudnia valahára a magyar kormánynak, amelynek legfőbb kötelessége az annyi véráldozatot hozott magyarságot emelni. És ezt a leghatásosabban a legnagyobb magyar városban teheti. Ehhez kívánjuk mi első sorban méltóságod tetters támogatását.

Elértünk a mai napon e véres hadviselés harmadik évfordulójához. Kimondhatatlan véráldozatot hozott e város a köz érdekében és megmérhetetlenül sokat szenvedett itthon maradt hazafias lakossága. Szívűl óhajtjuk, hogy legyen vége a vérzivatarnak és ismét ragyogjon ránk a béke s szeretet csillagának szelid fénye. Mi is becsületesen akarjuk a békét. De nem a minden áron valót! Meggyaláznánk őseinknek szent emlékét és örökre megvetettek lennénk maradékaink előtt, ha ennyi dícsőséges véráldozat után csak egy talpalattnyit is átengednénk a haza

megszentelt földjéből. Mint egy ember tartozunk kitaratani a végső győzelemig, hogy meg ne esaljuk a saját kényelmünk és esetleg életünk kedvéért hősi halált halt megdicsőülteknek felettünk lebegő szellemét. A kiöntött vér legyen drága ára a haza megoltalmazásának, akkor nem tekinthetők elvesztetteknek azok a ragyogó életek, amelyeket a távoli hareterek pázsítja takar.

Ebből folyik a mi legnagyobb háborus kötelességünk. Kitaratnak a mi hős fiaink a harcmezőkön zugalódás nélkül, ha tudják, hogy támasz nélkül itthon maradt családjukon segít az országos kormányzat — de jóval nagyobb, vagy hatályosabb mértékben, mint most. Harcolunk, hiszen mindannyian a haza és utódaink jóvoltáért dolgozunk, csak lássuk, csak tudjuk és megérezzük, hogy a legszükségesebb életfontartási dolgokhoz igazságosan, könnyen és megfelelő mennyiségben hozzájuthatunk. A népjóléti intézmények teljes erővel való fejlesztése az a sarokpont, amelytől a jövődö sorsa függ. És ezen a téren hiábavaló a helyi hatóságnak minden odaadó, becsületes munkája, ha az országos kormányzat nem megfelelően intézkedik; mert hiszen a legfőbb hatalom az ő kezében van, mi azt csak végrehajtjuk és ha nem megfelelő az országos intézkedés, csak az emberek zokogó jaját haljuk anélkül, hogy alaposan segiteni módunkban állana. Hogy e jóléti intézkedésekből bennünket megillető részhez hozzájussunk — nem többhöz, mint amihez igazság szerint jogunk van, de nem is kevesebbhez, mint amit az ország állapota megenged, — hogy bennünket semmiféle pártfogás a jogunktól el ne üssön, ehhez kérjük mi méltóságod jóakaratu pártfogását.

És ha majd a béke sóvárgott pillanata elérkezik és mi illően leróttuk adónkat, — a becsület adóját örökre elköltöztött hőseink özvegyei és árvái javára, amikor már a népjóléti intézmények által is gondoskodtunk becsületesen rokkantjainkról s hazatért fiainknak megadtuk a lehetőséget a boldogulásra, — ujra fölébrednek e törekvő, ambiciózus városnak most nyugvó, régi tervei a város fejlesztéséről; népesítéséről, a külterületnek a városhoz a legjobb közlekedéssel való kapcsolásáról, egészségi és kulturális intézményekről, — akkor kérni fogjuk méltóságodat, hogy legyen szószólónk a kormány-nál aspirációink megvalósításában.

Nem kell nekünk méltóságodat arra kérni, hogy lelke forrjon össze a város lelkével, hiszen az már régen megtörtént, — mi a jó Istent kérjük arra, hogy adjon méltóságodnak erőt a város érdekeivel egybevágó nemes céljai elérésére és én ebben a reményben, ebben a tudatban üdvözlöm szeretettel méltóságodat a legnagyobb magyar város közönsége nevében.

A beszédet az egész törvényhatósági bizottság osztatlan lelkesedéssel és tapssal fogadta és sűrűn szakította félbe tetszésnyilvánításaival.

Dr. NEKICH RICHÁRD tartalékos főhadnagy a szegedi kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatója eljegyezte néhai KRATOCHWILL Péter volt főreáliskolai tanár leányát ILONKÁT, Garabosról.

Legolksóbb beszerzési forrás!
Iskolahegedükben, valamint az összes hangszerekben és alkatrészekben
Babós Sándor hangszerkészítő,
S Z E G E D,
Iskola-utca 8. — Szolid árak.